

222

златен кръст, обсипан с бисери, Сър - огърлица от маргарит, Ниш - седло от синьо сукно и сребърни зингии, Крън - двесте лакти свилено платно, Бдин - чифт соколи и обучени загари, Карвуна - хермелинова покривка, подплатена с аксамит.

Когато тръбачите известиха с високи звучни призиви започването на пира, великият примикюр отмахна златотъканите завеси от вратата на трапезарията и гостите пристъпиха двама по двама, наредени според чин и достойнство, прага, неволно и тихо възклицание се изтръгна от всички гърди.

Това бѣнаистина веледѣно достойно за императора на Хемския полуостров. С едри пламъци трептяха високите бели вощеници в златните свещници. По всички ъгли, из всички пезули мъждукаха алените вжичета на кандилата. От тавана се спущаха сребърни лампи, запалени с благовонно масло. Гирляндите от уханни бели трендафили се виеха около мраморните колони, провисваха във въздуха, спущаха се от двете страни на сводестите прозорци. По земята бяха нахвърлени цветя и зелени клончета. На висока площадка искусни свирачаподкачиха игриви припеви. Дългата тясна маса се простираше по средата на цялата зала. На единия ѝ край, при мозайката изобразяваща Христа, който разчупва хляба на тайната вечеря, бе поставен високият стол на Иоан Асен, с пурпурен покрив над него. От царското седало, до голямата кристална солница бяха определени местата за най-знатните. Защото солта бе скъпа, най-рядка подправка и от нея имаха право да си слагат на воля само видните гости.

Зад дългите пейки, на които седнаха поканените, застанаха прислужници, които бързо услужваха в сменянето на приборите и виночерпци, които внимаваха нито една купа да не остане празна.. Протокелият Балдю, не изпушаше из очи нито едно тяхно движение.

Закипя аленото свадбено вино, пържените Истърски семове, печени агнета, пуйки и прасенца излъхваха примамлив мириз. Отпуснаха се сърцата. Всеки забрави за миг грижите, скърбите, тревогите си. Екнаха вол-